

HỘI THI CẢM NHẬN VỀ "THÀNH PHỐ TÔI YÊU"

Họ tên người dự thi: LÊ MẠNH TRINH

Đơn vị: Trường Tiểu học An Phú Tây 2

BÀI VIẾT CẢM NHẬN VỀ KHU DI TÍCH LỊCH SỬ DÂN CÔNG HÒA TUYẾN VĨNH LỘC MẬU THÂN 1968

Tổ quốc, hai tiếng thiêng liêng gắn liền với những năm tháng kháng chiến đầy gian khổ, với biết bao hi sinh, mất mát to lớn. Đi suốt chiều dài đất nước, đến đâu ta cũng gặp những địa danh lịch sử gắn liền với những cuộc kháng chiến hào hùng làm minh chứng cho tinh thần đấu tranh anh dũng, bất khuất và giành độc lập, tự do của cả dân tộc. Những địa danh lịch sử, thành cổ, Đường 9, Trường Sơn, Hàng Dương, Đồng Lộc,... cùng bao xương máu của cha anh đã làm nên hồn thiêng sông núi, đã làm nên những khúc tráng ca bất tử.

“Giã bàng cực lắm má ơi, con đi dân công hỏa tuyến, dâng đời cho quê hương”. Chắc hẳn những người con của quê hương Bình Chánh khi nghe qua câu hò trên sẽ nghĩ ngay đến những chàng trai, cô gái dân công hỏa tuyến của quê hương đã góp phần làm nên những chiến công đi vào huyền thoại. Năm 1968, vào đêm ngày 15 tháng 6 (nhằm ngày 10 tháng 5 âm lịch) 32 dân công hỏa tuyến ở quê hương Vĩnh Lộc đã anh dũng hi sinh trong cuộc Tổng tiến công và nổi dậy Xuân Mậu Thân 1968. Hơn 53 năm đã trôi qua, những kí ức về thời hoa lửa hào hùng vẫn còn hiện diện trên từng con người, từng tấc đất ngọn cây, như tại địa đứ ở bung Láng Sáu là nơi diễn ra trận xạ kích đẫm máu năm xưa, ngày nay đã trở thành Khu Di tích Dân công hỏa tuyến Vĩnh Lộc Mậu Thân 1968, nơi mãi khắc ghi sự anh dũng quên mình của những người chiến sĩ dân công chân chất, hiền hòa nhưng rất đỗi quật cường. Khắc ghi công lao to lớn của dân công hỏa tuyến vùng “vành đai lửa” Vĩnh Lộc, năm 2010, Chủ tịch nước Nguyễn Minh Triết đã truy tặng danh hiệu

Anh hùng Lực lượng vũ trang nhân dân cho tập thể 32 dân công hỏa tuyến Vĩnh Lộc Mậu Thân 1968. Con đường in “dấu chân lịch sử”, đường cáng thương, tải đạn, tiếp lương ngày trước, nay trở thành con đường rộng lớn được mang tên chính những con người đã làm nên lịch sử - đường Dân Công Hỏa Tuyến. Địa Dứa, bung Láng Sáu tang tóc ngày nào cũng đã trở thành Khu di tích kháng trang, được Ủy ban nhân dân Thành phố Hồ Chí Minh công nhận là khu di tích lịch sử cấp Thành phố theo Quyết định số 119/2005/QĐ-UBND ngày 12 tháng 7 năm 2005. Khu Di tích Dân công hỏa tuyến là bản hùng ca về hình ảnh các chiến sĩ dân công tải thương, tải đạn, là nơi lưu giữ những tấm gương sáng ngời của thanh niên vùng ven Sài Gòn trong cuộc chiến đấu giành độc lập cho quê hương, đất nước. Qua cổng khuôn viên khu di tích nổi bật lên là tượng đài dân công hỏa tuyến vươn cao đầy khí thế liệt oanh, là văn bia nằm chính giữa sân rộng lớn và nhà tưởng niệm được xây dựng theo kiểu dáng ngôi đình cổ với mái ngói đỏ tươi. Đây chính là địa điểm văn hóa có ý nghĩa lớn lao trong việc giáo dục truyền thống cách mạng đối với thanh niên Vĩnh Lộc, Bình Chánh, Thành phố Hồ Chí Minh nói riêng và thế hệ trẻ nói chung.

Nhìn lại nỗi đau vẫn vẹn nguyên trong lòng người ở lại, nhưng những ai từng trải qua “đêm trắng” Vĩnh Lộc ngày ấy đều không hề hối tiếc vì tuổi xuân mình đã cống hiến cho quê hương đất nước. “Đêm trắng” định mệnh đó đã xảy ra trên đồng bung Láng Sáu, khi đoàn dân công trên đường đưa thương binh về căn cứ, cứ nghĩ rằng như bao đêm trước họ sẽ hoàn thành nhiệm vụ để hôm sau lại cùng nhau trồng gặt trên cánh đồng thừa ruộng của quê hương, nhưng họ đã mãi mãi không về. Chỉ trong vòng chưa đầy một giờ bị oanh kích, Vĩnh Lộc đã mất đi 32 người con, trong đó có 25 cô gái đang trong độ tuổi xuân xanh. Họ đều còn rất trẻ với biết bao ước mơ tươi đẹp, họ đã mãi mãi ra đi với chiếc khăn rằn và trái tim rực lửa. “Cái tang lớn” đêm 15 tháng 6 năm 1968, chẳng hề làm người dân Vĩnh Lộc sợ hãi chùn bước, mọi người tiếp tục góp sức vào cuộc chiến lớn góp phần làm nên bản hùng ca Xuân 1968 và tiến tới đại thắng mùa Xuân 1975. Các chị, các mẹ của một thời đạn bom, nhiều người vẫn còn đây, vẫn áo bà ba, khăn rằn thuở nào và vẫn không nguôi nhớ về đồng đội, nhớ về các con yêu quý của mình - những người đã hiến

dâng cho đất nước tuổi thanh xuân tươi đẹp với khát vọng hòa bình, đó là 32 dân công hỏa tuyến những người lấy máu đào viết nên con đường dân công hỏa tuyến huyền thoại của quê hương.

Tôi cảm thấy rất tự hào và biết ơn sâu sắc khi được đến Khu di tích lịch sử Dân công hỏa tuyến Mậu Thân 1968 nhân buổi bế giảng lớp Bồi dưỡng lý luận chính trị cho đảng viên mới, Trung tâm Bồi dưỡng Chính trị Huyện đã phối hợp với Ban quản lý Khu di tích lịch sử Dân công hỏa tuyến tổ chức cho học viên dâng hoa, thắp hương để tưởng nhớ các anh hùng liệt sĩ. Tôi không khỏi xúc động khi được nghe những lời tâm sự đầy nghẹn ngào của những người còn ở lại - những người là nhân chứng sống của sự kiện bi hùng 53 năm trước, những người đã tự tay chăm sóc đồng đội của mình, để các chị, các anh mãi mãi đi vào thiên đường không nắng và cả những người sau trận chiến ác liệt đã thay đồng đội phụng dưỡng cha mẹ già, nuôi dạy con thơ, để đồng đội mình vĩnh viễn ngủ yên. Cựu nữ dân công hỏa tuyến Nguyễn Thị Khởi cũng kể về những cô gái trong đội tưởng là chân yếu tay mềm, vậy mà có thể tải từ 25 đến 30kg, đi hơn 10 cây số qua đường bung sinh lầy nhưng không hề thấy mệt. Còn bà Phạm Thị Bèo, lúc đó chỉ mới 16 tuổi nhưng đã nằng nặc xin gia đình để tham gia vào đội dân công. Vì cha mẹ chưa cho, nên bà đã nghĩ ra một kế là bà mặc chiếc áo màu sắc sặc sỡ để xin cha mẹ đi chơi, nhưng đến nơi thực hiện nhiệm vụ thì bên trong bà đã sẵn sàng màu áo dân công.

“Đi giữa đồng bưng em không ngập ngừng đôi chân mười sáu

Em ngã xuống rồi, máu ứa cả bụi dứa gai

Chiếc áo nào em nguy trang kẻ địch

Chiếc áo nào em làm thôn nữ màu sắc chưa phai.”

“Đêm trắng” kinh hoàng đó không chỉ lấy đi 32 sinh mạng mà còn lấy đi cả một cuộc đời xuân sắc của những nữ dân công. Nó còn lấy đi đứa con máu thịt của những người cha, người mẹ, nó còn làm những đứa trẻ phải chịu cảnh bơ vơ. Như câu chuyện của nữ liệt sĩ Huỳnh Thị Điệp, ngày hay tin chị mất cha mẹ chị đau đớn đến nhường nào khi phải dùng chính chiếc xe bò mà ngày ngày chở con gái mình đi học, đi chợ sớm, giờ

đây cũng dùng chiếc xe bò đó để mang xác con về. Kỉ vật duy nhất chị để lại chỉ là một tấm ảnh chị vừa kịp chụp trước lúc qua đời khi vừa tròn 23 tuổi. Chính tấm ảnh này đã làm hành trang theo suốt cuộc đời con gái chị. Đứa con gái chỉ mới lên 3 mà đã phải chịu cảnh mồ côi. Không chỉ riêng gia đình của nữ liệt sĩ Huỳnh Thị Điệp mà ở quê hương Bình Chánh còn có rất nhiều gia đình như thế. Khi nghe càng nhiều câu chuyện như vậy tôi càng thêm kính phục và biết ơn trước sự hi sinh anh dũng của những chiến sĩ dân công hỏa tuyến. Sự hi sinh của các chiến sĩ dân công Vĩnh Lộc là điểm son sáng ngời về tinh thần yêu nước và chủ nghĩa anh hùng cách mạng của dân tộc Việt Nam.

Với những giá trị sáng ngời từ sự hi sinh oanh liệt, cùng nỗi niềm rung cảm dạt dào trước sự quả cảm và can trường của những người con trai, con gái chôn đồng bụng đã làm nguồn cảm hứng tạo nên những tác phẩm nghệ thuật với lòng biết ơn sâu sắc như: vở kịch “Cánh đồng rực lửa”, bài thơ “Chỉ có một khối tình”, bài vọng cổ “Tiếng hát Dân công”, “Huệ trắng đồng bụng”,... Những lời ca, câu hò, điệu hát, vãn thơ vang vọng từ trái tim của những người con của quê hương như đang kể cho nhau nghe muôn vàn câu chuyện về những người đã sống một thời đáng sống, với niềm tin và khát vọng hòa bình, những người mà trong khói lửa chiến tranh, vẫn cháy bỏng một niềm tin tất thắng. Thành phố Hồ Chí Minh thật rạng ngời với các di tích lịch sử, văn hóa thấm đượm tình yêu quê hương đất nước của những người con anh hùng đã góp phần làm nên những chiến công đi vào huyền thoại giành độc lập nước nhà. Với vai trò là một người đưa đò, tôi thường giới thiệu và tạo điều kiện cho học sinh tham quan các địa chỉ đỏ, các khu di tích, lịch sử để trao truyền cho thế hệ mai sau về truyền thống đấu tranh bất khuất của dân tộc. Kể cho các em nghe những câu chuyện lịch sử của quê hương để những bài học về tình yêu quê hương, đất nước sẽ đọng lại mãi trong tâm hồn các học trò thân yêu.

Đất nước thanh bình, khói lửa chiến tranh cũng đã lùi xa và nơi đây trên quê hương Bình Chánh giàu truyền thống yêu nước sẽ mãi là nơi ghi dấu cho bản hùng ca của những chiến sĩ dân công hỏa tuyến vùng ven Sài Gòn tải thương, tải đạn. Quê hương Bình Chánh

ngày một phát triển và đổi mới, đó cũng chính là viết tiếp nên khát vọng của những người anh hùng đã ngã xuống và viết tiếp nên những mùa Xuân tươi đẹp cho dân tộc Việt Nam. Mỗi người dân của quê hương Bình Chánh, trong đó có các bậc phụ huynh, cán bộ, giáo viên, nhân viên và học sinh thân yêu của trường Tiểu học An Phú Tây 2 luôn tự hào khi được sinh ra và trưởng thành trên quê hương anh hùng, được hưởng những thành quả lớn lao của lịch sử để hôm nay, được học tập, lao động, rèn luyện và cống hiến trí tuệ để kế tục sự nghiệp mà thế hệ cha anh đi trước đã đổ bao xương máu xây dựng nền hòa bình và thắp lên những ngọn lửa của nhiệt huyết, của tinh thần đoàn kết dân tộc. Chúng tôi sẽ luôn tự hào và trân trọng lịch sử cách mạng hào hùng của quê hương, đất nước từ đó luôn ý thức bảo tồn và phát huy giá trị di tích lịch sử - văn hóa, những công trình tiêu biểu tạo dấu ấn của Thành phố Hồ Chí Minh nói riêng và đất nước Việt Nam nói chung.

